

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når ministeren henviser til EF-domstolen og Kommissionen, vil jeg godt spørge, om man i Skatteministeriet slet ikke har gjort sig overvejelser om, hvorvidt Domstolen og Kommissionen overhovedet har nogen kompetence på skatteområdet. Mig bekendt fremgår det krydstalklart af Traktaten, at EF-Domstolen ikke har nogen beføjelser til at afsige domme i danske skattesager. Det tror jeg ikke der er nogen der vil hævde at den har nogen kompetence til. Hvis nogen vil hævde det, så har de i hvert fald vildledt vælgerne.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om hans bemærkninger skulle forstås sådan, at han anerkender EF-Domstolens kompetence til at afgøre danske skattesager?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Nu er der jo ikke tradition for, at ministeren med et forslag som det her går ind før til sidst, men da jeg forstår, at det er meget magtpåliggende for de to spørgere at få et svar allerede her ved starten af debatten, vil jeg også gerne forsøge mig.

Til hr. Thulesen Dahl kan jeg sige, at det er vores bedste vurdering ud fra de præmisser, der var i Lord Bruce-sagen, at vi har en problemstilling her, der må give som resultat, at vi ikke ville kunne beskatte uden at komme i strid med reglerne. Men netop for at være sikker på, at vi ikke sidder og er for forsigtige, har vi sendt en henvendelse til Kommissionen og bedt om at få Kommissionens vurdering af, om de er enige i den vurdering, vi har foretaget.

Jeg har i øvrigt aftalt med udenrigsministeren, at hvis der kommer en tilbagemelding om, at man er enig i, at vi ikke har muligheden, så må vi tage kontakt med hinanden og se, hvilke initiativer regeringen så kan tage i rådsammenhæng på området. Det er ikke sådan, at vi siger, at hvis det er sådan, gør vi ingenting, for vi er enige i, som det fremgik af min svartale, at det er en problemstilling, som, ja, i det hele taget forpæster den europæiske debat og risikerer at komme til det frem til Europa-Parlamentsvalget. Det skader efter min opfattelse os alle sammen, som er optaget af få en debat om substansen i stedet for om politik. Til hr. Keld Albrechtsen, som spørger om EF-Domstolen har kompetence på skatteområdet: Nej, det har den jo ikke på anden vis end, hvor vi har indgået internationale forpligtelser. På samme

måde, som hvis vi har en dansker ansat i FN, er der her som i andre internationale organisationer, vi er forpligtet af, lige nøjagtig på skatteområdet et sæt regler, som vi som deltagere respekterer. Derfor mener jeg, at den indgang, hr. Keld Albrechtsen har til det her, er en meget søgt indgang.

Det her er jo langt hen ad vejen egentlig mere udenrigsministerens område. Det er det i hvert fald, hvis det er sådan, at der skal ændres på reglerne dernede, for så bliver det udenrigsministeren, der formentlig tager det op. Vi har selvfølgelig i forhold til det retlige haft kontakt med også andre kloge folk i forhold til EU-retten. Og jeg mener, det er en skæv vinkel, som kun kan afspore debatten, hr. Keld Albrechtsen forsøger sig med her, men det har vi jo oplevet før.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige til skatteministeren, at når jeg stiller nogle spørgsmål nu, så er det for at prøve at få en rigtig konstruktiv debat om de her ting. Vi prøver at finde løsninger i det her spørgsmål og ikke gøre noget som helst andet. Derfor er det et forsøg på at få det faktuelle grundlag, som vi taler ud fra, på plads allerede ved indledningen af debatten.

I foråret 1997 stillede jeg et spørgsmål til den daværende skatteminister omkring de her spørgsmål, hvoraf det bl.a. fremgår af svaret, at man ikke kan foretage beskatning, medmindre differencen er så stor, at der er tale om et egentligt vederlag.

I et andet svar til Finansudvalget også i foråret svarede udenrigsministeren, at det er regeringens klare opfattelse, at de nuværende regler vedrørende såvel diæter som rejsegodtgørelse giver mulighed for misbrug og samtidig indebærer udbetaling af for store beløb.

Hvis man sammenholder de her ting, bør man formode, at de besvarelser har givet regeringen udgangspunkt for at foretage enten en praksisændring, så man foretager beskatning af de danske Europa-parlamentarikeres for store udbetalinger, som man selv skriver, eller også, at man i det mindste har foretaget en konkret vurdering hos de danske Europa-parlamentarikere af, om de har for store udbetalinger i forhold til de faktiske omkostninger.

Jeg kan forstå på det, skatteministeren nu siger, at man ikke har gjort nogen af delene, men man henholder sig til, at man nu vil spørge